

sen af Drikfældigheden ad Frivillighedens Vej gaa frem, gaar Drikfældigheden tilbage. Det er blevet sagt, at Spiritusforbruget hos Arbejderne er indskrænket. Jeg kan føje til, at efter min Erfaring er Spiritusforbruget i Middelstanden ogsaa blevet indskrænket. Jeg kender i Øjeblikket ikke en eneste Familie, hvor der drikkes Toddyer om Aftenen. I min Ungdom var det utænkeligt, at unge Folk kom sammen uden at drikke deres Toddy. Jeg har nu siddet i Rigsdagen i 13 Aar. Men de Hold af Rigsdagsmænd, som vare før mig, kunde vist ikke tænke sig at sidde i Snapstinget og udelukkende drikke Kaffe og spise Wienerbrød, vi faa jo nu ikke andet. Selv blandt Rigsdagsmænd er Drikfældighed et Begreb, der ikke til alle Tider har været helt ukendt. Ja, vi kunne gaa endnu højere op. Jeg er f. Eks. afgørende overbevist om, at Kongens Spiritusforbrug var betydeligt større i 1849 end den nuværende Konges. Hvad er det saa for en almen Fare, der truer os her, saa vi skulle begynde med indskrænkende Bestemmelser?

Dertil kommer endvidere, at disse indskrænkende Bestemmelser, alle disse Baand, hele denne Mekanik, vi lave her, er fuldstændig ude af Stand til at virke heldbringende paa Samfundet og de Mennesker, der drikke for meget. Det er et utaaleligt Baand, som ikke har Hjemmel i vor Forfatning, der tværtimod aabner Borgernes fri og lige Adgang til Erhverv. Min Stilling er ogsaa den, at jeg ikke blot nu, men saa længe jeg har været Rigsdagsmand, har, naar der var Lejlighed dertil, taget til Orde for fri og lige Adgang til Erhverv. Jeg vil gøre det endnu, og jeg vil sige, at efter alt, hvad der er fremført, er der ikke nogen Plads i vort Samfund for disse Indskrænkninger, Politibestemmelser, Undtagelseslove og Kontrol af den personlige Frihed i Borgernes Udøvelse af deres Næringsbedrift. Der er ikke Plads dertil, ikke nogen Nødvendighed derfor.

Hvis vi i Stedet for at stramme Baandene vilde løse dem og dekretere fri Beværternæring, som der er fri Næring i alle andre Fag, saa at enhver Mand, naar han blot er hæderlig og uberygtet, kan drive Beværternæring, og til Gengæld blot indførte Bestemmelser om lyse, luftige og rummelige Lokaler med god Mad og gode Drikkevarer ogsaa, saa Gæsterne ikke skulle være henviste til at drikke daarlig Fusel, have vi gjort, hvad vi kunne, for at

hemme Drikkeriet. Lad saa det private Initiativ gøre Resten.

Jeg har ligesom andre Rigsdagskandidater været Genstand for Interpellationer paa Valgtribuner om dette Spørgsmaal. Jeg er bleven spurgt, om jeg vilde gøre mit bedste for at indskrænke Drikkeriet. Dertil har jeg svaret: Ja, jeg vil gøre det af et godt Hjerte og ad Frivillighedens Vej. Om jeg vilde være med til at indskrænke det ved Lovbestemmelser, Kommune-, Sogne-, Statsafstemning eller saa? Dertil har jeg svaret: Nej, jeg vil ikke. Jeg vil paa dette som paa alle Omraader kæmpe for fri og lige Adgang til Erhverv.

Jeg vil haabe, at denne Sag vil ende med, hvad der tidligere har været anset for den gængse Anskuelse i dette Ting, nemlig at Beværternæringen bliver gjort fri. Vi behøve ikke at gaa længere tilbage end til den Tid, da den nuværende Kultusminister var Indenrigsminister. Da var der en Deputation hos Indenrigsministeren af Beværtere i København, og da udtalte den nuværende Kultusminister sig med megen Sympati om Beværternæringens Frigivelse. Det skulde dog være løjerligt, om den nuværende Indenrigsminister var saa langt tilbage for og saa langt under den nuværende Kultusminister, at han ikke kunde være med til at udføre en saadan Tanke i Livet.

Jeg ønsker ikke at sige andet. Jeg ønsker navnlig ikke at gaa ind paa Lovens Bestemmelser. Betraget fra den Side, som tilstræber Foranstaltninger af den Art, som her er foreslaaet, er Forslaget vist saa dygtigt og godt gjort, som Mennesker kunne gøre det, naar de komme sammen i en Kommission med et saadant efter min Mening unyttigt Formaal. De have gjort deres Gerning godt. De skulle ikke have Utak. Men vi andre bør forskaane vort Samfund for at lade dette Arbejde blive til Lov.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) fremdrog i Gaar i Anledning af min Omtale af Lovforslagets Indflydelse paa Turist- og Badelivet § 21 — han kunde for Resten gerne have taget § 23 med, jeg indrømmer, at jeg i mit Foredrag glemte at omtale denne Paragraf. Det forekommer mig, at det